

TÁJKÉP

Ringatnak őszi fellegek
hazából házba költözöm
kilenc fok álmos vízözön
november arca szétpereg

fél csésze kávé, tej, tea
tanácstalan jázminlevél
ne szólj, ha mégis értenél
kolorlokál és hunnia

üres megálló, hajnali
szemét, kelepce, szél, hideg
ne szólj, ha mégis értelek
ma nem kívánom hallani

a hontalanság mennyit ér
metró-mennyszág, égi sár
öltözködik a láthatár:
kobaltkék, szürke, mézsfehér

Somos Béla

ADNÁM MAGAM A SEMMIHEZ

Adnám magam a semmihez

Adná magát a semmihez

De nincs módom utat találni

De nincs módja utat találni

Nem tudom odaát milyen

Nem tudja odaát milyen

Lehet jó, rossz, lehet akármí

Lehet jó, rossz, lehet akármí

Hogyha a szíve megszakad

Hogyha a szívem megszakad

S eljönnek az angyalok érte

S eljönnek az angyalok értem

Utána semmi se marad

Utánam semmi se marad

Csupán a teste tettenérten

Csupán a testem tettenérten

Nem tudom meg, holnap mi fáj
Nem tudja meg, holnap mi fáj
 Nem tudom: nap süt, hó esik?
Nem tudja: nap süt, hó esik?
 És nem lesz több holnapután
se azután meg azután
 A szívem elcsendesedik
A szíve elcsendesedik

SZÓ, SZÓ, SZÓ

(ars poetica helyett)

Nem kell a tragikus póz
 a bohóc-álarc Yorick vigyora
 a Hamlet-monológ
 nem kell a simogatás – ha nem! – nem
 nem kell kánikulában sem kell az áhított zivatar s a csendes eső
 nem kell a ruha a cipő a kenyér se kell
 (a halott is rághatná a körmét ha nő)
 nem kell hogy emlékezzenek
 nem kell hogy elfelejtsenek
 nem kell a sírás a meggörbült futás valami elől
 s veszteg maradni se kell
 nem kell haragudni se megbocsátani
 nincs miért miért – nincs valaki-valamiért
 nincs idő semmire de arra épp elég
 nem kell a világirodalom legszomorúbb napja (=április huszon-
 harmadika)
 nem kell Antonius búcsúbeszéde a holt Caesar fölött
 Tolle lege tolle lege tolle lege
 lefordítani se kell befejezni se kell
 a Viharos hegyet megmászni Petrarca után minek
 az ég-re-földre nézni esküdni minek
 nem kell a ceruza a kicsi olló a kés villa
 valaki más kezébe való a volán a biciklikormány
 csak a föltartott kéz az összekötözött kéz
 csak az elégia amit valaki valahol fehér folttal helyettesít
 csak a befelé szívárgó könny helyén a visszanyelt szó segít
 ideig-óraig-percekig egy epigrammányi élet
 csupán amiről szó esik
 Ophelia ugye érted